

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 146

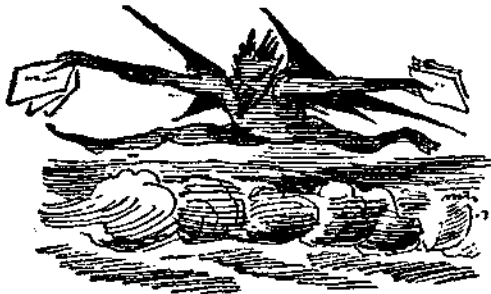
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας δια μέν τὸ Ἐσωτερικόν δραχμαὶ νῦναι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικόν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ἐδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζίης.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 29 Νομβρίου 1881.

Τίποτε δὲν χαρακτηρίζει ἀριετότερον τὴν ἀνκτολικὴν βραδρότητα καὶ τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν φυλότητα τοῦ τόπου μετὰ πεντηκονταετῆ πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν, ὅσον οἱ ἀπικνηροῦ τοῦ Κράτους ἀνγγελλόμενοι συνδυασμοί. Εἰς τὸ χυδαῖον καὶ χαρακτηρηστικὸν τῆς νεωτέρας συνταγματικῆς Ἑλλάδος τοῦτο φανόμενον βλέπει ὁ πολιτισμένος παρατηρητὴς μετ' ἐμπλήξεως κατὰ ποῖον ἀλλόκοτον τρόπον παρεμορφοῦνται οἱ τελειότεροι θεσμοὶ τῆς Εὐρώπης ἐν χώρῳ βραδρικοῦ. Ὅτι ἐμπλήττει τὸν ἄρθως σκεπτόμενον εἶναι ἢ ἀνκίδεαι μεθ' ἧς ἐκτυλίσσεται τὸ γεγονός τοῦτο, ἢ πλήρης ἔλλειψις συναρτήσεως πάσης ὀχί πολιτικῆς ἀλλ' ἀνθρωπίνης ἀξιοπροπέεις εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Ἀληθῶς τί βλέπετε ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰς ἐκλογάς; Ὑπουργικοὺς καὶ ἀντιπολιτευομένους, δῆθεν βραδρικοὺς καὶ δῆθεν δημοκρατικοὺς, μέλανας καὶ ὑπολεύκους (ἐν κα μὴ τι ἄλλο εἴπωμεν), συνδυαζόμενος, ἧτοι συνασσομένους, ἀνταλλάσσοντας γραμικυλικὰς ὑποσχέσεις καὶ φιλοφρονήσεις, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἔως ἐδῶ τὸ πικρινίδι εἶναι καθαρῶς ῥωμικίκο. Ἀπὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Βουλὴν ὁμοῦ ποικίλλεται δι' εὐρωπαϊκῶν παρεδιδῶν, ἧγουν οἱ συνδυασθέντες καὶ ἀδελφοποιηθέν-

τες συσπειροῦνται εἰς δύο, τρεῖς ἢ καὶ πλείονας ομάδας, ὧν οἱ ῥήτορες ἐκτυλίσσουσιν ἀπὸ τοῦ βήματος ἀρχῆς τινὰς δῆθεν, πρὸς ἄλλους ὁμοῦ τὸ ζήτημα εἶναι τὶς ἐκ τῶν ομάδων θὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν. Διὰ τοῦτο οἰκιδήποτε ὀνομαζομένη πολιτικὴ μερὶς καὶ ἂν ἦλθεν εἰς τὰ πράγματα ἐν Ἑλλάδι, τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε πάντοτε τὸ αὐτὸ, ὅ ἐστι κκοδιοικήσεις, παρενομία, κατᾶχρησις, παρεκλίσις τελεία πάσης ὑπηρεσίης ἐν τῷ παρελθόντι ὀργανοθεσίης, καὶ τὰ ἐπίλοιπα.

Ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν, ὅτι οἱ ἀντιπροσωπευτικοὶ ἡμῶν θεσμοὶ εἶνε οἱ αὐτοὶ τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν εἰς ποῖον βραδρὸν παρεμορφώσωμεν τὴν ἐννοίαν αὐτῶν, ἂς ἀνκλογισθῶμεν ὅποιον θὰ ἦσθονόμεθα ἐντύπων ἐὰν λόγου χάριν ἠκούσωμεν, ὅτι ἐν Περσίῳις κατηρτίσθη συνδυασμός, κατὰ τὴν πρὸ ἡμῶν γραμικυλικὴν ἐν χρήσει ἔκφρασιν, ὑπὸ τοῦ δουκὸς de Lamour, τοῦ Γαμβέτα, τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῶν Παρισίων, τοῦ Rochefort, τοῦ πρίγκηπος Ἰερωνόμου Νικπολέοντος, ἧτοι φέρδην μίγδην ὑπὸ κληρικοφρόνων, νομιμοφρόνων, ὀρλεανιστῶν, δημοκρατικῶν κτλ., πρὸς τὸν μόνον σκοπὸν νὰ εἰσέλθωσιν ὅλοι εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ὕστερον ἐκεῖ νὰ καταλάβῃ ἕκαστος τὴν οἰκείαν θέσιν. Καὶ ὁμοῦ τοιοῦτοι συνδυασμοί, οἵτινες ἠθέλον φανῆ τερατώδεις ἐν Εὐρώπῃ, φαίνονται ἡμῶν φυσικώτατοι, παρεμορφοῦνται δὲ ὡς μωροὶ οἱ ὀλίγιστοι, οἵτινες ἀρνούνται νὰ ἐξαγοράσωσιν τὴν πενιχρὰν τιμὴν τοῦ Ἑλληνοῦ βουλευτοῦ ἀντὶ τοῦ ἐξουτελισμοῦ τῶν συνδυαστῶν καὶ ἀντὶ πολλῶν ἄλλων ἐξουτελισμῶν.

Γαλιάνης

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Γελοῖον τσιφοδ-πατιρντί ποιούσιν ἐφημερίδες τινές ἐκ τῆς ὑποθέσεως τῶν ἐν Τουρκίᾳ τεχυδρομείων λαθόντας ἀφορμὴν. Τὸ ἔργον τῶν εἶνε κερδοσκοπικὰ ἀντιπολιτευτικὴ καὶ τίποτε περισσότερον. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην τὸ πρῶτον, τὸ μέγαν, τὸ ἀσύγγνωστον σφάλμα ἐποίησεν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις καὶ ὁ ἐν Αἰρίστη ἀντιπρόσωπος αὐτῆς, διότι καθ' ὅλους τοὺς στοιχειωδεστάτους διπλωματικούς καὶ πολιτικούς κανόνες, ἡ ἑλληνικὴ ἐξουσίᾳ ὤφειλε καὶ ἀπέναντι ἀκόμη πικρῶν ἀξιώσεως τῆς Πύλης ν' ἀνυμνήσῃ καὶ νὰ δικπραγματευθῆ, τῇ μεσολαβήσῃ τῆς Εὐρώπης, ὑπόθεσιν, εἰς ἣν ἀνυμνήσῃ ἤθελεν ἐπιτύχει, καὶ ἥτις ἄλλως οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχε πρακτικὴν σημασίαν. Ἐν τούτῳ ἐνόμισαν τινες, ὅτι εὖρον τὴν εὐκαιρίαν νὰ δείξωσι νταϊλίκι! Γελοῖοι! Φκλστέφρι! Δὲν ἐδείξτε ὀλίγον αἶμα εἰς τὰς φλέβας σας, ὅταν ἐκαίετο ὅλη ἡ Ἀνατολή, καὶ προσποιεῖσθε ἤδη τὸν προσβεβλημένον. Μὴ θέλετε νὰ σας χρυσοῦσιν καὶ ἄλλη τις ἐπικρατὶς ἀνυμνήσῃ, ἵνα καταστειλάτε αὐτοὺς τὴν ἀκατάχρηστον πολυμυθίαν ὁρμὴν σας. Ἦν μετὰ τῆς δυσκολίας κατέστειλαν κατὰ τὸν τελευταῖον βωσσοτουρκικὸν πόλεμον οἱ φίλοι σας Ἄγγλοι;

— Σύμπτωσις!

Ἐοῖζουσι κατ' αὐτὰς δύο σοφῶν ξινογάδες. Ὁ Κρέμος ἐρίζει πρὸς τὸν Δῆμιτσιν καὶ ὁ Δέ-Κάστρο πρὸς τὸν Μπαστίνκιν. Πεδίον τῆς μάχης εἶνε ἡ Στοά ἀμφότερα δὲ τὰ ζεύγη τῶν πικρῶν μάχονται περὶ τῆς Γεωγραφίας. Ὁ Κρέμος καὶ ὁ Δῆμιτσιν τρώγονται διὰ τὴν Σίρνον καὶ διὰ τὰ ὁμώνυμα αὐτῆς καὶ ἀνώνυμα ταύτοχρόνως ἀγγελά τῆς. — Εἶνε νῆσος, λέγει ὁ εἷς. — Ὅχι, εἶνε ἀκρωτήριον! ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος. — Παράγει κεράσι. — Μὲ τυγχωρεῖτε, παράγει Γεωγραφίας. — Ὅμιλεῖ περὶ αὐτῆς ὁ Στρέβων. — Δὲν πᾶς νὰ στραβόνησαι, μόνος ὁ Σκρδὸς ὁμιλεῖ περὶ αὐτῆς. Ἄπικράλλια καὶ ὁ Δέ-Κάστρ μετὰ τὸν Μπαστίνκιν. Κἀθηνταὶ καὶ τοῦ λέγουσιν, ὅτι ἡ γῆ εἶνε στρογγύλη, ἐνῶ εἶνε ἐπίπεδος, καθὼς βλέπομεν ὅλοι καὶ καθὼς ὁμολογεῖ ἡ πεῖρα! Ἡ πεῖρα πρὸ πάντων τὰ γνωρίζει αὐτὰ τὰ πράγματα. Καὶ ἡ ἐκλειψὶς εἰξεύρετε ἀπὸ τί προέρχεται; ἀπὸ τῶν ὀρη ὅπου ἔχει ἡ Σελήνη. Τὰ ὀρη ὑψόνονται, ἐμποδίζουσι μὲ τὴν σκιάν των τὸ φῶς, ἐτελειώσαν! Αὐτὰ τῶν λέγει ὁ Δέ-Κάστρ, βραϊζόμενος πάντοτε ἐπάνω εἰς τὴν πεῖραν του, ἢ νομίζετε, ὅτι ὁ σύζυγος τῆς Αἰκατερίνης δὲν ἔχει σχέσεις μὲ τὸ φεγγάρι;

Αὐτὴ εἶνε ἡ καθαρὴ ἐπιστημονικὴ συζήτησις καὶ αὐτὴν τὴν ἐνοοῦμεν.

Ἑλληνικὸς τύπος.

Ἐκ τοῦ ἀνεκτιμητοῦ Τηλεγράφου
 «Ὁ εἰπαγγελεὺς κ. Μπούρης καὶ ὁ πρόεδρος κ. Ἡλιόδης ἀμφότεροι διὰ λόγων μεστοῦ ἐνοιῶν καὶ μεγάλης σημαίας ἀνέπτυξαν τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν δικαστηρίων».

Πῶς οἱ λόγοι ἦσαν μεστοὶ μεγάλης σημαίας δὲν ἠδυνήθημεν μέχρι τοῦδε νὰ ἐνοήσωμεν. Ὅσον καὶ ἂν σκεπτόμεθα, πειθόμεθα ἐπὶ τέλους, ὅτι αὐτὴ ἡ εἰδήσις δὲν ἔχει καμμίαν σημαίαν.

Γαλλικὰ τοῦ Τηλεγράφου.
 «Bulletin de la société Bolnoipe de France. . . .»
 Καὶ ἄλλα.

«au dire des Bvecs atudieix dne nous axoas consuîtés».
 Τὰ γαλλικὰ αὐτὰ, εἶναι μεταχειρίζεται ὁ Τηλεγράφος, εἰσήγαγε βεβκίως εἰς τὴν Εὐρώπην ὁ Σετιδάγιος!

Καὶ πάλιν ἐκ τοῦ Τηλεγράφου.
 «Ὁ γράφουσι ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸ Βῆμα τοῦ Βερολίνου μεγάλους θριαμβοὺς δρέπει ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἡ Σάρα Βερνάρδ μεταχειριζομένη καὶ Κικαλιὰς ἐν μεγάλῳ βαθμῷ».

Ὁ Φανὸς τῆς Σόρου γράφει:
 «Ἡ ξηρασία θὰ μᾶς πνίξῃ! κινδυνεύομεν ν' ἀσθενήσωμεν ἐκ τῆς ἀνομβρίας καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἡ ἱεραρχικὴ ἐπιτροπὴ λιτανεῖαν δὲν κάμνει!»

Νὰ σας εἶπω, κύριε Φανέ, ἀφήσετε καλλίτερα νὰ γείνη τὸ πρῶτον μέρος τῆς παραγράφου σας, καὶ μὴ πρὸς βῆρος. Εἶνε μερικαὶ πεποιθήσεις ὅπου τὸ ἀξίζουσι. Καὶ τέλος πάντων ἂν ἀπαιτῆτε χωρὶς ἄλλο νὰ σας βρέξῃ ἡ ἱεραρχικὴ ἐπιτροπὴ, δὲν ἔχετε νὰ κάμνητε ἄλλο παρὰ νὰ κεράσητε μὲ κάμποσα ποτήρια ζύθου τὰ σεβασμιώτατα μέλη αὐτῆς.

Εἰδήσις ἐκ τῶν Ἡμερησίων Νέων:
 «Ἀφίκετο τὸ 2 μηχανικὸν τάγμα, ἡ δύναμις τοῦ ὁποῦ ἀνέρχεται εἰς 32 ἄνδρας μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν».

Ἐπειδὴ εἰς ἕκαστον τάγμα ὑπηρετοῦσι κατὰ μέσον ὄρον 15 ἀξιωματικοί, ἀπομένουσι 17 στρατιῶται. Τὸ τάγμα διαιρεῖται εἰς 4 λόχους. Ἄρα ἕκαστος τούτων περιέχει 4 1/2 στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικούς. Ἐκάστη ἀναλογία θὰ περιέχῃ κατ' ἀνάγκην 3/4 στρατιώτου, καὶ οὕτω δὲν εἶνε ἀπίθονον νὰ ἴδωμεν ἐξέλιφνης φρουροῦντα νυκτὸς καὶ ἡμέρας πρὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἀλέφρον στρατιώται ἀντιπροσωποῦντα ὀλόκληρον τὸ ἀπόσπασμα.

Ἡ σπάθη τοῦ Τομαροκλέους
 ἢ
 τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τοῦ κυρ Γιάννη.

Μαυθάνομεν, ὅτι μετὰ τὴν λυσσαλέην ἐπιδρομὴν τῶν Πούλων εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, οἱ γερκοὶ κηθη-
γηταὶ κ.κ. Κουμνούδης, Καστόρχης, Φιντικλῆς καὶ ἄλλοι
ἀπεφάτισαν νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς φοιτηταί, ἕκαστος εἰς τὴν
οἰκείαν σχολήν.

Ὡς καὶ τὰ σημεῖα τῶν κερῶν εἶνε δυσάρεστα διὰ τὸν κ.
πρωθυπουργόν. Προχθὲς τὴν ἑσπέρην τῆς ἐκλείψεως ἀκούων
τὸν ἀπλοῖκόν λαὸν νὰ φωνάζῃ ἐκλειψίς, ἐκλειψίς, ἀνέκραξε
μετ' ὀργῆς:

— Ὅλ' αὐτὰ ὁ Τομαρόπουλος τὰ κάνει!

Ὁ κ. Δραγάτης παρέδωκε προχθὲς εἰς τοὺς σκουπιδιάδες
τρεῖς τέσσαρα κλάθια πλήρη μαλλιῶν καὶ σφαλιμάτων.
Προήρχοντο ἀπὸ τὴν κατ' αὐτὰς κειρομένην γεωγραφίαν
τοῦ κ. Δήμιτσκα.

Ἡ Πύλη διέταξε νὰ κλεισθῇ δι' ἀσθέντου καὶ τὸ στόμα
τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Κουντουριώτου, διὰ νὰ
μὴν τὴν σκοτιζῇ. Οἱ ζαπτιέδες ἐξέτελεσαν κατὰ γράμμα
τὴν διαταγήν.

ΕΞΥΗΝΑΔΕΣ

Ὁ Ν. συναντᾷ τὸν φίλον του Χ. ἀφρημένον πρώτης τά-
ξεως, ὅστις τὸν ἐρωτᾷ:

— Τί νέκ;

— Λυπηρά, φίλε μου. Ἡ σύζυγός μου ἀπέθνε πρὸ δύο
ἑβδομάδων.

— Μπα! καὶ ἀπὸ τί;

— Ἀπὸ ἐρουσίπελας.

— Ἄ, μὴ φοβῆσαι! δὲν εἶνε ἐπικίνδυνον!

Ἀναγγέλλουσιν εἰς τὸν κ. Δεκστριάδην, ὅτι ὁ δεῖνα
ἄριστος σκοπευτὴς αὐτοχειρίσθη διὰ πιστολίου. Ὁ κ.
Δεκστριάδης ἐκφωνεῖ:

— Ὁ ἀνόητος! ἀπὸ εἴξουρεν, ὅτι σκοπεύει τόσο καλῶς,
ἔπρεπε νὰ τραβῆξῃ τοὐλάχιστον ἀπὸ πενήντα βημάτων
ἀπόστασιν κατὰ τοῦ ἐκυτοῦ του!

Ὁ δικαστὴς πρὸς μάρτυρα χωρικήν:

— Λοιπὸν τὸν εἶδες μὲ τὰ μάτια σου; Αὐτὰ εἶνε ἀλή-
θειαι, ὅχι ἰδανικότητες;

— Δὲν τὸν εἶδα ἢ κότταις.

Φιλοσοφία Δεκστριάδου

Ἡ ἀνθρωπότης ἀνευ ἀνθρώπων θὰ ἦτο κλλιτέρα.

Διδάσκλος καὶ μαθητής.

— Ἐάν σοῦ δώσω δέκα μῆλα καὶ φάγεις τὰ ἐξ τῆς
σοῦ μείνη;

— Κόψιμον.

— Ἐγώ, ἔλεγε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ γνωστὸς ῥάπτης Λ,
ποτέ δὲν ζητῶ χρήματα ἀπὸ ἀνθρώπων καθὼς πρέπει.

— Ἄλλ' ὅταν δὲν σὲ πληροῦν;

— Τότε θὰ εἶπῃ, ὅτι δὲν εἶνε καθὼς πρέπει καὶ τοῦ ἐξ
ζητῶ.

Καὶ ἓνα τοῦ Μπεμπέ.

— Δικτὶ κλαῖς, ἀγόρι μου;

— Γικτὶ μ' ἔδειρε ὁ μπικμπᾶς.

— Καὶ δικτὶ σ' ἔδειρε;

— Γικτὶ ἐκλαῖα!